

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАESTODНЕВНО

ГОДИНА IX • БРОЈ 172. • 10. ЈУН 1980.

ЦИЛЕН 2 ДИНАРА

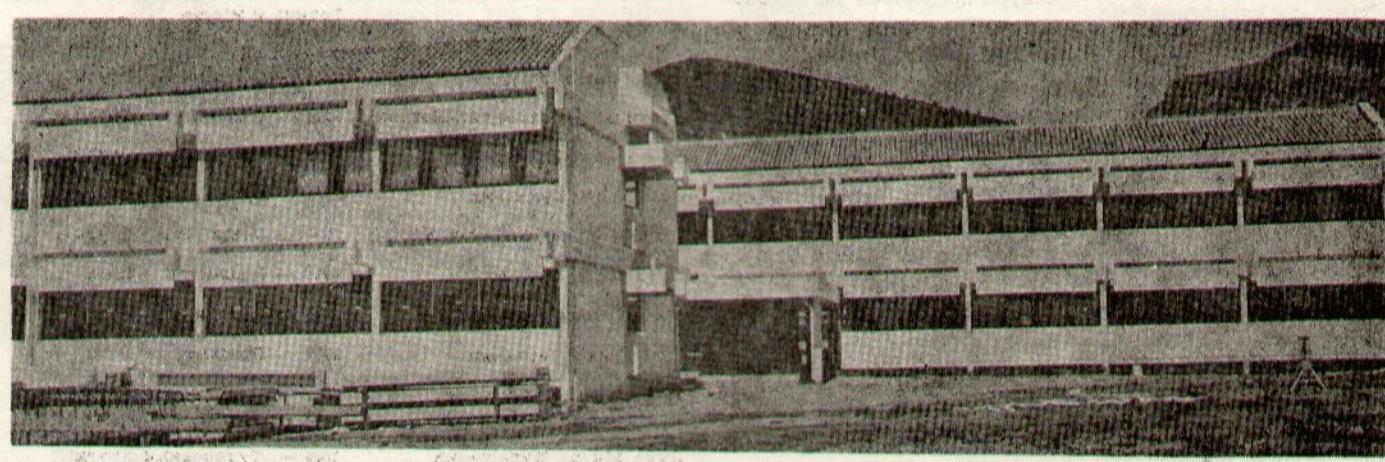
ИЗ САВЕЗА
КОМУНИСТА

Планови развоја

Програми економске стабилизације донијети су у готово свим организацијама наше општине — сада је најважније да буду досљедно спроведени у живот. А да би се то постигло, мјесечно ће се пратити извршавање постављених задатака. На томе ће се највише ангажовати комунисти у радним колективима. То је, између осталих, истакнуто на недавно одржаном сајетовању секретара основних организација Саве за комуниста. Економска стабилизација, речено је том приликом, трајаје је задатак и обавеза, што значи да акције кратког даха ничему не воде.

Било је ријечи и о доношењу средњорочних планова развоја и оцијењено да се на том послу касни, а највише у основним организацијама удруженог рада угоститељства и туризма. Добар број основних организација удруженог рада ХТО „Монтенегротурист“, у очекивању иницијативе Сектора за развој, није урадио готово ништа.

Г. С.

Прва је усвојена зграда Скупштине општине и друштвено-политичких организација

ГРАДИ СЕ ВИШЕ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТСКИХ ОБЈЕКАТА

Колектив Електродистрибуције „Будва“ своди биланс напорног рада и с попосом констатује да је њихов колектив извршио своје задаљке на отклањању последица стихије. Захваљујући присебности и савјесном обављању свакодневних послова, као и општејугословенској солидарности, несташца електричне енергије није се, такође, ни осјетила, иако су многи објекти били разрушени или тешко оштећени.

Данас су већ у пуном замаху радови на изградњи 110-киловатне трафостанице у Мажићима, која ће опслуживати не само подручје будванске ривијере, већ и чита-

ЗА ГОДИНУ ДАНА ИНВЕСТИРАНО ВИШЕ НЕГО ОД КАДА ЈЕ У БУДВИ ЗАСИЈАЛА ПРВА СИЈАЛИЦА ПА ДО ДАНАС

во Црногорско приморје. Тако ће када радови буду завршени бити коначно ријешено питање снабдјевања електричном енергијом нашег подручја које је у њој оскудијевало, нарочито у току љетњих мјесеци. Овај објекат стајаће око шест милијарди стarih динара — једну половину тих средстава обезбеђује Самоуправна интересна заједница за изградњу и уређење општине Будва, а другу Електропривреда Црне Го-

ре — ООУР „Електропренонос“ Титоград.

У склопу трафостанице гради се приступни пут у дужини од 300 метара и погонска зграда у којој ће бити смештено расклопиште 35-киловатних водова. Постојаће и расклопно постројење од 110 киловати. Трафостаница ће имати најсавременије радио и ТТ уређаје.

У Будви ће се градити диспетчески центар за подручје Црногорског приморја. Како нам је саопштио Душан Вукадиновић, постигнут је договор о локацији овог објекта.

На нашем подручју се у електроенергетске објekte тренутно улаже више него што је уложено од како је у Будви засијала прва сијалица до данас: поред трафостанице у Мажићима, граде се још две мање од по 35/10

KV (у Милочеру и Будви), као и десет трафостаница јачине 0,4 киловата, а поставља се и 15 километара кабловскогвода.

Захваљујући општејугословенској солидарности, наша организација удруженог рада постала је јача него што је била. За помоћ нашој дистрибуцији задужене су Електросрбија из Краљева са својих 20 основних организација удруженог рада и Електродистрибуција Славоније са Бањом, које су одмах послије земљотреса послале електроматеријал и стручну радну снагу. Помоћ из Краљева цијени се на око 550, а Електрославоније из Осијека, на око 680 милиона стarih динара. Ове двије организације урадиле су и програме санаџије објекта. Успостављање добрих пословних и пријатељских односа са овим великим кућама много ће значити за будући рад наше организације која дугује велику захвалност на братској помоћи друговима из Краљева и Осијека.

ИЗ ООУР „АВАЛА“

Објекат високе категорије

У прошлогодишњем катастрофалном земљотресу тешко су страдали објекти ООУР „Авала“: истоимени хотел, један број вила (бунгалова), видиковиц „Бедем“ и „Златно сидро“. Једино нису били оштећени ресторани „Сунце“ и „Парк“, а да би се користило око 220 кревета у вилама требало је обезбедити одговарајуће просторије за рецепцију и сервисирање доручка корисницима смјештаја.

Радни људи ООУР „Авала“ предузели су неопходне мјере за оспособљавање ресторана „Сунце“ и коришћење бунгалова. Радови на видиковцу приврло је крају реномиранио београдско предузеће „Комграл“, и, мада са извјесним закашњењем, овај објекат високе категорије обогатиће ове сезоне туристичку понуду Будве. У затвореном дијелу ресторана биће око 80 мјеста, а на тераси, с које се пружа изванредан поглед, око 350 сједишта. Радови су стајали нешто преко десет милиона (нових) динара.

Најважнији непосредни задатак колектива је реконструкција и изградња хотела „Авала“. Када радови буду завршени „Комграл“ би преузео обавезу да то буде до 1. јуна 1981. године — добиће се 515 кревета и 257 помоћних смјештајних јединица са свим садржајима неопходним једној хотелској кући „А“ категорије. Гранд хотел „Авала“ располаже и друштвеним просторијама, конгресном двораном, затвореним и отвореним базеном.

Двадесет година „Светог Стефана“

Тринаестог јула 1960. године, на Дан устанка Црногорског устанка, отворио је хотел „Свети Стефан“ своје капије и почeo да прима прве гости. Ове године навршава се двадесет година од почетка његовог рада. За то вријeme је овај чуveni град-хотел постао перјаница црногорског туризма, захваљујући ентузијазму радних људи, о чему свједоче бројна домаћа и страна признања. За скромну прославу овог значајног јубилеја образован је Одбор од 11 чланова, у који су именовани: Миодраг Мировић (предсједник), Љубо Рајеновић (потпредсједник) и чланови: Душан Лијешевић, Бранко Кажанегра, Бранко Б. Кажанегра, Никола-Коко Митровић, Данило Кажанегра, Станко Митровић, Настав Поповић, Лука Балић и Тодор Митровић.

из мјесних заједница

Радови се приводе крају

Започета градња на светостефанској ривијери налази се у завршној фази. Мјесни центар и Дјечи вртић у Пржном, по свој прилици, отвориће своје капије на Дан устанка црногорског народа. Ова два објекта задовољиће давнашање жеље радних људи и грађана ове Мјесне заједнице, а истовремено знатно побољшати туристичку понуду. У мјесном центру биће обезбиђење пословне просторије за амбуланту, пошту, туристички биро, билиотеку, банку, а у другој фази предстоји изградња биоскопске сале и ресторанске просторије. Стотинак светостефанских малишана, са отварањем Дјечјег вртића — поклона аустријских синдиката, престаће да поспани, у раним јутарњим часовима, одлазе за Будву и враћају се својим кућама по највећој жељи.

У току је ревизија урбанистичког плана насеља „Шумет“, али је већ одређена локација за изградњу малог тржног центра за ово насеље. У њему би се смјестила трговина, туристички биро, бифе и телефонска говорница, а обезбиђење су и друштвене просторије за потребе насеља. Као инвеститор се појављује Агрокомбинат „13. јули“, који је обезбиђен средствима. Међутим, касније се давајејмо сагласности на пројектну документацију.

КАМИ „КАМЕНОВО“ — ПРИМЈЕР ЗА УГЛЕД

У најтежим данима послије катастрофалног земљотреса кућице кампа „Камено во“ прихватиле су радне људе и грађане из Светог Стефана и Будве. Био је то доказ примјер братске солидарности радника Косова.

Санација приватних стамбених зграда налази се у завршној фази. Грађани се враћају у своје обновљене домаћинства. Истина, каснија санација колективних стамбених зграда у насељу „Шумет“, али је и ту наћено рјешење. Станари из ових зграда смјештени су у вилама хотела „Милочер“ и остаће до техничког пријема својих станови. Брига о радницима и њиховим породицама однијела је превагу над жељама за што венком „девизном жетвом“.

ВРШЕ СЕ ПОСЛJEДЊЕ ПРИПРЕМЕ

Успешно је спроведена акција на припремама за туристичку сезону. Оправљени су прилазни путеви и уређена дворишта. Извршена је категоризација соба. Грађани

предузимају мјере да што спремније дочекају гости.

— Међутим, у туристичкој понуди ће се појавити и неки стари недостаци. У првом реду, ТВ пријем је изразито лош, а телефонске везе испод сваке критике. Ни електрична мрежа не задовољава. То није чудо када се зна да је расвјета постављена на трулим стубовима! Надлежне комуналне службе не би смјеле по питању чистоће да чине раније пропусте. Основна организација „Хотели Свети Стефан“ предузела је акције на побољшању квалитета плажа, али остало су неиспуњена обећања од стране надлежних организација да се на осталим плажама изграде санитарни чворови.

ПРИЈАВЉИВАЊЕ ГОСТИЈУ ПОСТАЈЕ ПРОБЛЕМ

На подручју Мјесне заједнице не постоји ни један пункт, где би издаваоци са бој могли да изврше благовремене пријаве приступљених гостију. Због тога су принуђени да свакодневно одлазе у Будву и носе пријаве. То, заиста, представља велики проблем, а зна се да су казне за прекршаје из ове области оштре.

— Све то изазива реаговање грађана, јер се оправдано питају због чега плаћају првијазију основним организацијама за домаћу радиност, када им ове не обезбиђују гости, нити помажу у њиховом прихватању. И те организације би морале да се више повежу с мјесним заједницама и укључују у разрешавање актуелне проблематике, јер би то требало да буде и њихов задатак. Ето, на примјер, основна организација „Могрен“ има два добро посјећена кампа, а постоји око 1500 лежаја у домаћој радиности, па није с нама успоставила контакт да се договоримо шта треба учинити на побољшању туристичке понуде и како помоћи грађанима у пријављивању гостију. Није онда чудо што се дешиава да одређени број гостију остане без свих евидентија, — рекао је Божко Миковић, предсједник Извршног одбора Мјесне заједнице.

Д. Јововић

Лист ССРН оштитиће Будву Уређује: Редакционски колегијум, Главни и одговорни уредник Милован Најаковић. Издавач: Општинска конференција ССРН — Будва адреса редакције: „Приморске новине“ — Будва телефон: 41-346 — Број жиро-рачуна 28710-678-287 код СДК Будва — Штампа: Издавачко-штампарско предузеће „Обод“ — Цетиће — Претпакета: годишња 48 драх; за иностранство двоструко — Рукописи се не враћају.

Борцима Четврте пролетерске бригаде

У договору са Општинским одбором СУВНО-Р доносимо следеће обавештење:

Моле се презијевијели борци Четврте пролетерске црногорске бригаде, чија имена нису објављена у овом списку, да попуне анкетне листове и доставе Савезу бораца Београда, Трг братства и јединства 9, за Секцију Четврте пролетерске црногорске бригаде. Уз анкетни лист треба доставити и личне фотографије.

Такође се моле породице и родбина да попуне и пошаљу анкетне листове за погинуле и умрле борце Четврте пролетерске бригаде, који нису у списковима. Уз анкетне листове и за погинуле и умрле треба доставити личне фотографије.

Фотографије треба да доставе породице, род бина и борци ове бригаде који су попунили и доставили анкетне листове, односно који се налазе у списку а нису раније доставили личне фотографије.

Моле се презијевијели борци да напишу и доставе своја сјећања на борбе бригаде и ликове погинулих другова. Пожељно би било доставити заједничке фотографије и други ратни материјал уколико се с њим располаже.

Напомињемо да се ради на сређивању грађе за издавање спомен-књиге и зборника сјећања Четврте пролетерске бригаде. Књиге ће изашти из штампе 1981. и 1982. године, за 40-годишњицу формирања бригаде.

Име и презиме	Година и место рођења	Батаљон	Погинуо — умро	Мјесто боравка
Нико Радов Анђус	1912 — Свети Стефан	Други	Погинуо 1944. код Тивта	—
Драгица Крста Валић-Поповић	1924 — Бенаши	Други	—	Титоград, Обала Рибињице 1а
Божко Јова Ђелица	1919 — Лапчићи	Трећи	—	Београд — Војводе Степе 108.
Јоле Сава Вукчевић	1926 — Будва	Пети	Погинуо 1944. на Ибрау	—
Марија Крста Дивановић	1921 — Свети Стефан	Други	—	Београд, Француска 43.
Јово Вида Дулетић	1921 — Маини	Пети	Погинуо 1944. код Андријевице	—
Митар Драга Дулетић	1919 — Дулетићи	Пети	—	Будва — Госпођина
Јоко Ника Ђапчевић	1923 — Брајићи	Пети	—	Београд — 27. марта 36.
Никола Риста Ђапчевић	1923 — Брајићи	Пети	—	Будва, Подкошљун
Урош Васа Ђурашевић	1925 — Тудоровићи	Први	—	Београд, Кнез Милетина 12.
Лука Митра Ђурашевић	1904 — Тудоровићи	Други	Погинула 1943. код Колашина	—
Драгица Вида Миковић-Ђурашевић	1920 — Челобрдо	Други	Погинуо 1944. код Прибоја	—
Ристо Сава Иванчевић	1920 — Брајићи	Пети	—	Фекетић (Мали Иђош)
Алекса Сава Иванчевић	1923 — Брајићи	Пети	—	Будва
Јован Тома Иванчевић	1923 — Брајићи	Пети	Погинула 1943. код Книна	—
Љубица Васа Јовановић	1923 — Свети Стефан	Други	Погинуо 1942. на Погорелици	—
Шпиро Васа Јовановић	1921 — Будва	Други	—	Краљево, Југ Богдана 69.
Иво Марка Куљача	1923 — Куљачи	?	—	Петровац
Ђуро Андрије Медиговић	1921 — Петровац	Први	—	Будва
Марко Ђура Миковић	1910 — Свети Стефан	Други	—	Краљево, Југ Богдана 69.
Вељко Ива Митровић	1918 — Свети Стефан	Други	Погинуо 1943. код Шековића	—
Милан Ника Митровић	1926 — Свети Стефан	Други	Погинуо 1943. на Вилића гувну	—
Милена Васа Митровић	1918 — Свети Стефан	Други	—	Београд, Његошева 17.
Вјера Лазара Митровић	1918 — Свети Стефан	Други	—	Загреб, Поточњакова 17.
Томо Лазара Митровић	1915 — Свети Стефан	Други	Погинуо 1943. на Сутјесци	—
Митар Рада Митровић	1914 — Свети Стефан	Други	Погинуо 1942. код Бујојна	—
Даринка Сима Митровић	1924 — Свети Стефан	Други	Погинула 1942. у Хомољовој Ђуприји	—
Нико Рада Миковић	1925 — Челобрдо	Други	Погинуо 1942. код Коњица	—
Ђуро Ников Медин	1912 — Петровац	Други	Погинуо 1943. на Сутјесци	—
Марко Ђуров Марковић	1924 — Маини	Пети	Погинуо 1944. на Ибрау	—
Митар Крста Марковић	1915 — Маини	Пети	Погинуо 1944. код Ваљева	—
Нико Марка Мартиновић	1919 — Брајићи	Пети	Умро	—
Даринка Андрије Миковић	1913 — Челобрдо	Други	Погинула 1943. код Миљевине	—
Сенка Рада Миковић	1916 — Свети Стефан	Други	Погинула 1942. на Купресу	—
Никола Рада Миковић	1923 — Свети Стефан	Други	Умро 1943. у Босни	—
Душан Мила Павловић	1922 — Петровац	Други	Погинуо 1942. код Лепенца	—
Иво Крста Перазић	1916 — Петровац	Други	Погинуо (?)	Пожаревац, Далматинска 29.
Иво Сава Прибилић	1921 — Побори	Пети	—	—
Марко Крста Прентовић	1919 — Брајићи	Пети	Умро у Италији 1944.	Котор
Јован Ников Рађеновић	1918 — Пријевор	Трећи	—	—
Марко Илије Радуловић	1922 — Маини	Пети	Умро 1966.	—
Илија Ника Срзентић	1908 — Петровац	Други	Умро 1972.	—
Стево Митра Санковић	1919 — Тудоровићи	Други	Погинуо 1943. на Неретви	—
Стево Филипа Станишић	Будва	Пети	Других података нема	—
Нико Андрије Стојановић	1920 — Брајићи	Пети	—	Фекетић (Мали Иђош)
Лука Митров Стојановић	1918 — Брајићи	Пети	Умро 1944. у Морачи	—
Шпиро Митра Чучук	1916 — Св. Стефан	Други	Погинуо 1944. код Ивањиће	—
Милош Луке Франовић	1907 — Петровац	Други	Погинуо 1943. на Сутјесци	—
Марко Луке Франета	1923 — Маини	Пети	—	Нови Београд, Ј. Гагарина 63.
Марија Митра Шољага	1912 — Буљарица	Први	Погинула 1944. код Херцег-Новог	—
Стево Лаза Шољага	1908 — Петровац	Први	—	Сплит, Мажуранићево шеталиште 3.

ИМА РИЈЕЧ: ЛУКА ЂОСОВИЋ, ДИРЕКТОР КОМУНАЛНИХ СЛУЖБИ

Очекујемо подршку и помоћ грађана

Загазили смо у туристичку сезону, а многи послови из програма припрема чекају „на боље дане“. Највише приговора, као и у прошлјој сезони, има на неуредно одржавање јавних површина и градске чистоће. Шта се на овом плану предвиђа, шта је предузето и шта можемо очекивати — упитали смо Луку Ђосовића, руко водиоца Основне организације удруженог рада Комуналне службе.

— Читаво подручје будванске општине претворено је у градилиште и проћи ће још много времена док се буду врати њено прећашње лице. Сада су наши напори усмерени да доведемо у ред оне објекте који су први „на удару“ туриста — плаже, улице и паркове.

Велики проблем је недостатак радне снаге. Он је из године у годину све израженији. На одржавању чистоће сада ради 34 лица, а у гла вној сезони, само за чишћење плажа, требало би нам 35 до 40 радника. Укупна површина плажа износи 28, а јавних површина 270 хектара.

И поред тога што се знало се да ће након санације стамбених и других објеката бити доста отпадног материјала па смо одредили депоније у Жутој Греди и Буљарици, извођачи се нису придржавали договора, те је дошло до затрпавања свих пропишења поред магистрале, видиковца, чак и парка у Милочеру! Комунална служба нема никаквих овлашћења да то спријечи, нити да нареди да се видиковци и друга угрожена места очисте или испланирају. То може да уради надлежна инспекционска служба Скупштине општине. Од говорност за ово сносе и грађевинска предузећа која изводе радове на обнови и изградњи наше општине и било би поштене да то уrade без ичије опомене.

Иначе, комуналне службе се налазе у фази реорганизације: предвиђено је формирање три основне организације удруженог рада — службе за одржавање чистоће, сепарације и грађевинске оперативе и службе за одржавање шума и зеленила. Ова диоба је била неопходна и због неједнаких услова привређивања: код одржавања чистоће и зеленила тражи се много, а плаћа мало, док код грађевинске оперативе зна се колико шта стаје. Овим, истовремено, испуњавамо услове који се постављају Законом о удруженом раду, тј. да се удруже послови где се могу удруžити и интереси.

Тако ће грађевинска оператива моћи да преузме и дио терета на оправци улица, одржавању коловоза и других комуналних објеката, а ООУР за одржавање чистоће бавиће се искључиво пословима одржавања

чистоће у насељима, јер је то један од битних чинилаца за комплетирање туристичке понуде.

Лука Ђосовић

Иако се увођење кеса за отпадке показало као најпрактичнији начин одржавања чистоће, мораћемо га напустити. Ово због тога што је дошло до поскупљења наftinskih derivata и кеса (од 0,80 до 5,00 динара), што би представљало веома велике издатке. Сада треба да се вратимо извршењу, а нема никаквог надзора над тим пословима.

Иначе, ради побољшања одржавања чистоће, расписан је конкурс за 40 радника, али је због ниских личних доходака од зив на конкурс слаб и мали су изгледи да ће се обезбедити довoljno radnika.

Планирана је и набавка два возила за чишћење површина под асфалтом. Нихова набавна цијена је два милиона по возилу, а капацитет им је 25 хектара за седмочасовно радио вријеме. Возни парк за транспорт смећа нам је прилично дотрајао. Његова вриједност је сада 20% од набавне цијене. Пистерни за прање улица, коју смо купили на отпаду, недавно је истекла осамнаеста година.

У савременој градњи насеља свака нова улица би тре-

бало да добије хидрант за прање. То, нажалост, код нас још увијек није пракса.

Озбиљан проблем представља и депонија смећа. Сада га бацамо изнад Петровца. Прије неколико година, заједно са општинама Котор и Тиват, покренута је акција за одређивање заједничке де поније негде у околини Радановића. Но, та иницијатива отпада, пошто би за изузимање земљишта и опрему депоније требало најмање око 2,5 милијарди стarih динара.

Морам да нагласим да нам друштвено-политичка заједница није поклонила довoljno пажње. Мјесне заједнице би morale да поклоне далеко више бриге одржавању чистоће и зеленила на свом подручју, да одређују и обим и динамику послова, а ми да се само појављујемо као извршиоци. До сада је рађено обрпто — ми правимо програм и старамо се о његовом извршењу, а нема никаквог надзора над тим пословима.

Питање чистоће треба да буде ствар свих а не само комуналних служби. Нама се, међутим, упућују све приједбе ако нешто није у реду, а зна се да се може урадити толико колико има средстава. Само транспорт смећа од грађана стаје нас 1,200.000 динара годишње, а прошле године требало је прикупити око 500.000. Од тога је наплатија једна половина. Око 1000 грађана предали смо суду ради наплате услуга. На нашем подручју — што у друштвеним зградама, што у индивидуалним кућама — има око 300 викендаша. Кад треба наплатити услуге за одржавање чистоће њихов извор је обично: „Ми нисмо тувише од тридесет дана годишње.“ Међутим, њихове куће и станови су непрекидно отворени по шест и више мјесеци, неке, чак, и преко читаве зиме.

Ситуација у погледу наплате услуга ће се знатно поправити послије усвајања одлуке о поскупљању услуга на један динар по квадратном метру. По овој основи убраје се 1,100.000 динара годишње. У сезони уводимо ново возило које ће свакодневно одвозити смеће, што ће по ново захтијевати поскупљање на 1,50 динара мјесечно. Но, и свакодневно одношење смећа неће ријешити проблем ако се грађани не буду придржавали распореда његовог изношења.

На крају могу да кажем да ће ООУР Комуналне службе уложити све напоре да се побољша одржавање чистоће. У том погледу очекујемо подршку и помоћ грађана и друштвено-политичке заједнице да наше проблеме уваже. Осим тога, добро би било да грађани имају више увида у наш рад јер би то развило и сарадњу с нашом службом и појачало дисциплину, без чега нема ни чистоће у граду.

СА СКУПА ТУРИСТИЧКИХ СТРУЧЊАКА

Не понављати грешке

У великој несрети која је прошле године задесила Црногорско приморје било је и среће. Јер: у тако снажном земљотресу погинуло је само стотинак људи.

Ова констатација чула се и на недавном семинару у Милочеру, који је окупио туристичке експерте и стручњаке из наше земље и иностранства. Главна тема тог значајног скупа била је — реконструкција и даљи развој туризма у Црној Гори. Поднijето је више реферата и саопштења која ће представљати изванредну основу за израду концепта даљег развоја туризма на Црногорском приморју.

Највише пажње привукла су мишљења експерата Свејтске туристичке организације која је, са Комитетом за туризам Црне Горе, била и организатор скупа.

— За годину дана, колико је протекло од земљотresa, доста је учињено — рекао је Адолф Циборовски, један од аутора пројекта „Јужни Јадран“. — Уклонењи су порушени хотели и други објекти, и то врло брзо. Припремљени су терени за градитеље, извршена испитивања теме, расписани конкурси за архитектонска решења.

По ријечима Циборовског, у протеклој години прављене су и грешке. Отпадни материјал, такозвани шут, пропсан је уз обалу, тако да његове „депоније“ пружају ружну слику овог подручја. Уз магистрални пут отворени су каменоломи који су најбољи пример како се не води рачуна о заштити човјекове околине. Таква радилица штета треба лодирати далеко од погледа туриста који овај крај воле, у првом реду, ради његових природних љепота.

Циборовски је мишљења да на овом подручју треба избеги концентрацију објеката: не градити комплексе у којима ће бити хотели највише један уз други, већ разуђена туристичка насеља. Уместо великих здана од бетона и челика, треба подизати мање објекте типа бунголова који су веома тражени на туристичком тржишту.

— Будући градитељи морају се трудити да буду што једноставнији — нагласио је Циборовски. — Архитекти се не смiju такмичити с природом, већ је максимално поштовати. На тај начин ће доћи до склада јединствених љепота и нових објеката за туристе. Такође не треба градити велике хотеле одмах уз обалу. Тај простор треба да буде намењен туризму, али на њему морају бити објекти за рекреацију и разоноду, док смјештајни капацитети морају бити мало даље од плажа.

Да би се туризам на Црногорском приморју што правилније развијао, неопходно је да нови објекти буду прије свега, безбједни, како би се, и на тај начин, вратило повјерење туриста у овај крај. Упоредо са изградњом, треба што прије активирати стари градове који чине изузетну културну ризницу, затим побољшати саобраћајне везе.

С. Грегорић

Нови хотели за инвалиде у Петровцу

Петровац ће ове сезоне бити богатији за један модеран угоститељски објекат. Овдје су, наиме, у току завршни радови на хотелу „Четврти јул“, у коме ће се одмарати ратни војни инвалиди из свих крајева наше земље. То је, уједно, и први већи угоститељски објекат који је на Црногорском приморју изграђен након земљотresa.

— Овај лијепи објекат подарили смо нашем граду за његов велики јубилеј — шездесетогодишњицу прве комунистичке општине на Јадрану — каже Бошко Перазин, директор Јечелишта ратних војних инвалида у Петровцу.

— Као што је познато, наше одмаралиште у Ључицама по рушено је у катастрофалном земљотресу и ми смо одмах приступили изградњи новог објекта.

Хотел се налази у најљешем дијелу Петровца. С једне стране је ситнозрнаста пjeшчана плажа, с друге изван редна борова шума у брду За колач. У непосредној близини је пристаниште и чувена тврђава Лазарет која је претворена у атрактиван угоститељски објекат. Хотел се пружа на површини од 5500 квадратних метара и представља

лијепо архитектонско зданје које се изванредно уклапа у приморски амбијент. Има 220 кревета, базен са морском водом, централно гријање и друге погодности за рад током цијеле године. У његовом склопу биће рехабилитационо-рекреацији центар са хидро-терапијом, салама за инхалације и рехабилитацију.

— У нашем објекту одмах

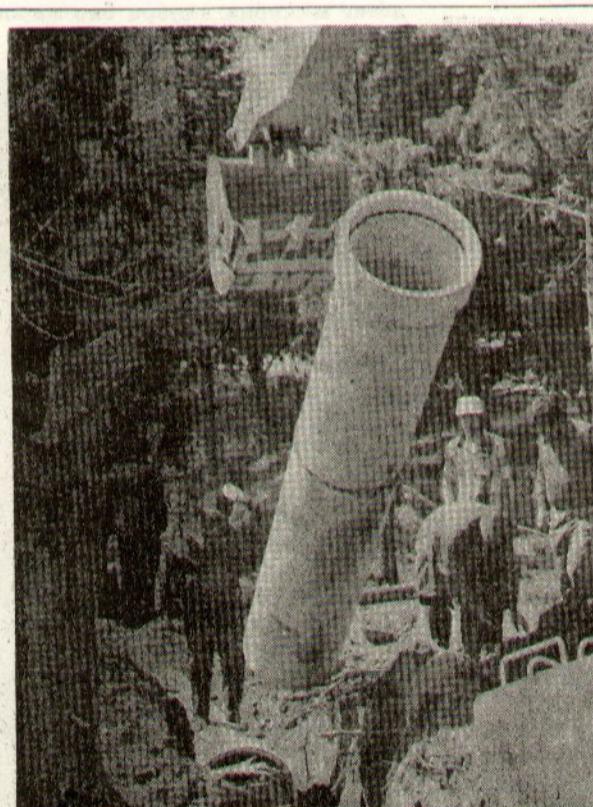
се ратни војни инвалиди и носиоци „Споменице

1941.“, а у вансезону ту ће моћи да се смјесте и сви они који воле море и овај крај.

У Јечелишту ратних војних инвалида истичу као прије мјесеце градитеље новог хотела — цејмаре Грађевинског предузећа „Радник“ из Добоја. Они су на овом објекту радили даноноћно, како би био спреман за овогодишњу сезону. Уз то, радили су врло квалитетно и уз приступ чичавице.

Нови хотел у Петровцу примиће прве гости током јуна. Рачуна се да ће његова изградња стајати нешто преко 100 милиона динара.

Г.

Поставља се канализација за нови административни центар

ЗАБИЉЕЖЕНО ПЕРОМ И КАМЕРОМ У ООУР „ЈАДРАН“

У КОРАК СА ОПШТЕПРИВРЕДОМ

Двадесет и петог маја: у очекивању отварања тржног центра — најмодернијег привредног објекта на Црногорском приморју

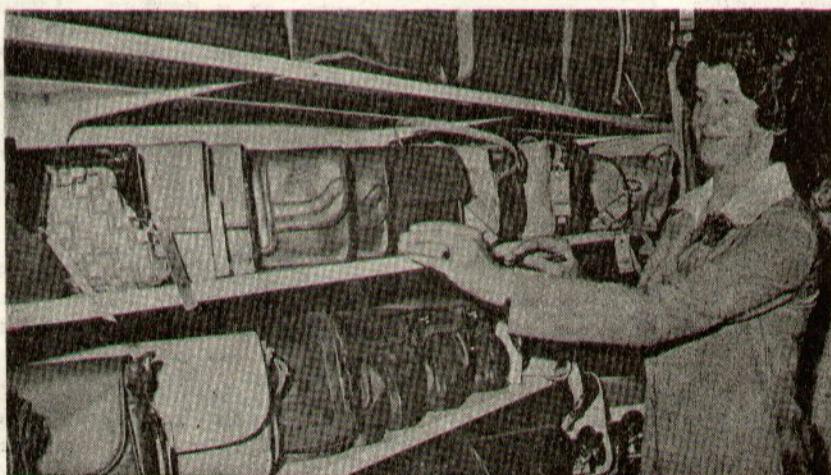
О резултатима и перспективама развоја гово рио је на отварању тржног центра Ранко Гардашевић

Богат избор текстила привукао је многобројне купце још првог дана

„Јадран“ се побришује и за потрошаче који воле добар залогај

Женске ташице први пут у Будви

Годинама је будванска привреда заостала за општепривредним и, посебно, туристичким развојем наше регије. Таворило се на ивици рентабилитета. Промет се одвијао преко уситњење привредне мреже у нефункционалним продаваоницама без одговарајуће савремене техничке опреме и складишног простора. Захтјеви потрошача, из године у годину, бивали су све већи, тако да је привреда предузеће „Јадран“, поред велике самопослуге „Центропрома“ из Београда и низа самопослуга Агрокомбината из Титограда, једва успијевало да у сезони снабдијева подручје наше ривијере основним прехрамбеним и другим артиклима. Ситуација послије земљотреса постала је још тежа, јер је знатан дио привредног простора у земљотресу страдао.

Међутим, од маја ове године рекли бисмо да оваква ситуација у будванској привреди припада прошlosti. Отварањем великог и модерног тржног центра у Будви, као и неколико савремених самопослуга (Будва — Полье, Подкошљун, Борети, Свети Стефан) „Јадран“ је изашао из своје учаурености и ступио у корак с општепривредним развјитком наше комуне.

Тим поводом обратили смо се Ранку Гардашевићу, директору Трговинског предузећа „Јадран“, који нам је говорио о плановима ове радне организације и напомица да радници овог колектора да одрже корак којим су ових дана закорачили.

— Отварање Тргновог центра — рекао јам је Гардашевић — представља значајан датум у организовању снабдјевености грађана и гостију на подручју наше општине и у подизању на квалитетнији ниво ове врло значајне функције у структури наше привреде. Дејством стихије, 15.

априла и 24. маја прошле године, порушен је или тешко оштећен преко 60% продајног и складишног простора, а уништене су том приликом и велике количине робе. Тако се наша колективна општепривредна организација најавила у ситуацији да почиње, такорећи, изнова. Иако су услови за рад били веома тешки, наши радни људи су извршили свој задатак. Још док је тле подрхтало, свако се нашао на свом радном месту, односно стаvio се на располагање предузећу ради организовања снабдјевања грађана неопходним памирницама и спашавања имовине радне организације. Мобилисање колектива практично није престајало све до данашњег дана. Захваљујући несебичном залагању сваког појединца успјели смо да ублажимо посљедице катастрофе, тако да је укупан приход у 1979. години за свега десет милиона динара био мањи него у 1978. години.

Све је беспрекорно организовано да услуга

изузетним колективом и узвећима заједничким стратешким стручјем смо да ћемо објекте, који су у Польу и Постојанији, да обезбедимо да отворимо од 1600 до 1900 m² отворења. Свакако, на отварању тржног центра колектив ће стављати веома велику радност. Поред економске очекујемо, ослобођавање још чиме је умно ликвидација, као што ће се и на квалитету.

Пуштањем тржног центра добијених метара се

СЛИМ РАЗВОЈЕМ НАШЕ КОМУНЕ

Пресијецањем врше Предраг Ђулафић је означио почетак бодљих дана у Будванској трговини

нгажовањем комоћ шире друштвено-популарне комуне успирамо све општине у стадионима изградимо двије тржнице од 400 м² у Боретима и складишнице од 200 м², затвореног и отвореног про страна. Овај успех је от центра што за „Јадран“ предвиђају да ће се доказати ефеката које ће ући у запошљавању нових радника и побољшана квалитетна структура радничког ваканса, одразити услуга. Рад Тржног центра ће 4.400 квадратних метара опремљен

ног продајног, расхладног и другог простора, зелена пијаца (1200 м²), продавница рибе, хладњача капацитета 30 вагона, продавни простор за техничке алате, диско робу, текстил, намештај, козметику, наките и сувенире, затим самопослуга од преко 800 квадратних метара, једна угоститељска јединица, продавница меса, електро и водоинсталационог материјала. У овај, сигурно најопремљенији објекат на Црногорском приморју инвестирана су значајна друштвена средства у износу од око сто милиона динара, која су обезбиђена углавном из Фонда за обнову и развој и банкарских извора. Треба стога очекивати да ће се колектив „Јадрана“ још организованије и систематички ангажовати и уложити још више напора ради постизања економских ефеката који се од тржног центра с правом очекују. Према процјенама, које се сматрају као реалне, планиран је за 1980. годину укупан приход од 210.000.000 динара — око 60 милиона дневно. Међутим, уколико се оствари друштвено-економски оправдан концепт — да „Јадран“ снабдијева угоститељске организације и дио подручја које нам гравитира — онда би ти ефекти били знатно повољнији.

— Наша радна организација — рекао је на крају Ранко Гардашевић — очекује и даље разумевање и помоћ од свих оних који су нам и до сада помагали, а посебно на плану ступања у посјед овог објекта. Биће нам, такође, неопходна помоћ и сарадња многих партнера с којима смо имали и с којима ћемо убудуће развијати пословну сарадњу.

Бројне институције и појединачници из општине Будва и наше Републике дали су не мали допринос да напори овог вриједног колективи буду круничани тако великом радном побједом. Захвалност припада међу првима Привредној комори Црне Горе, која је стално пратила рад колектива и пружила му пуну подршку и помоћ у реализацији програмских задатака, затим из војачима радова „Неимару“ Нови Сад, „Ковинотехни“ из Цеља, Електрокомерцу — ООУР „Грич“ — из Загреба и „Фригостроју“ из Београда. Њихово залагање на послу, квалитетно извођење радова и поштовање рокова омогућило је да Тржни центар буде на вријеме завршен и пуштен у погон.

Текст:

Владимир Станишић

Снимци:

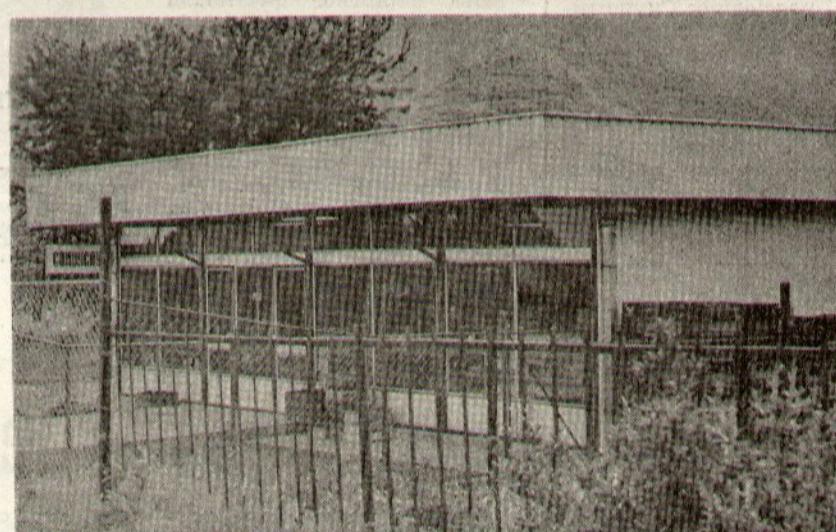
Милорад Тодоровић

де брза, тачна и на задовољство потрошача

Три пута погледај, па онда купи! — гласи „златно правило“ солидног потрошача

Отварањем двије самоуслуге (слике горе) „Јадран“ се бори за потрошаче

На крају: Да се саберемо!

КУЛТУРА, ОБРАЗОВАЊЕ, ФИЛМ * КУЛТУРА, ОБРАЗОВАЊЕ, ФИЛМ * КУЛТУРА, ОБРАЗОВАЊЕ, ФИЛМ

„Дани музике“ — брига свих

За годину дана биће децењија од када је у Будви уста новљен југословенски фестивал озбиљне музике под називом „Дани музике Свети Стефан — Будва“. Свједоци смо успона те манифестације, али и извесних њених недостатака, о чему се сваке године, пред почетак и након одржавања Фестивала, правља у радним тијелима организатора, односно пише у средствима информисања.

Оно што овом приликом желимо да упитамо јесте: да ли су Будва и њени житељи, посебно потрошачи културних добара прихватили овај Фестивал као свој, као манифестацију где смо истовремено и домаћини и слушаоци вишке концерата озбиљне музике, који су на таквом умјетничком нивоу да би били радо прихваћени и слушани у највећим музичким метрополама свијета. Сматрамо да се као град, као друштвено-политичка заједница, нисмо, кад се Фестивала тиче, довољно домаћински поставили, што ће рећи да нисмо колико треба помогли Културном центру да се Фестивал сквати и доживи као нешто своје, значајно и важно, и да се

ХЕРТА ФИРНБЕРГ ПОСЈЕТИЛА БУДВУ

Крајем маја Будву су посетили члан Владе Републике Аустрије, савезни министар за науку и истраживања, др Херта Фирнберг и амбасадор Аустрије у Београду Хелмут Лидерман.

Предсједник Скупштине општине Предраг Ђулафић упознао је госте са знаменитостима Будве и посљедицама разорног земљотреса. Др Херта Фирнберг се интересовала за планове заштите, обнове и изградње старе Будве и споменика културе.

М. П.

СЈЕДНИЦА ИЗДАВАЧКОГ САВЈЕТА

О писању „Приморских новина“ и Редакције

На недавно одржаној сједници, Издавачки савјет „Приморских новина“ (предсједавао Павле Вујовић) анализирао је и оценио писање овог листа за период октобар 1979 — мај 1980. године и разматрао извештај о раду Редакције.

У уводној ријечи Павла Вујовића и дискусији чланова Савјета: Милица Вугделића, Крсте Марковића, Милана Новчића и Милована Пајковића, главног и одговорног уредника „Приморских новина“, речено је да је лист, у овом периоду, успјешно информисао радне људе

и грађане наше општине о свим битним питањима, прве свега о напорима који су предузимани на отклањању последица катастрофалног земљотреса на цијелом подручју општине. Истакнуто је, такође, да „Приморске новине“ дају објективну и садржajnu информацију, као и да је међу четрнаест бројева, који су оцјењивани на овој сједници, било неколико пријетно добрих. Посебно је по менут ванредни број посвећен личности и дјелу друга Тита.

Речено је да Редакција до броја ради, што ће рећи да се

садржај сваког броја листа претходно планира, као што се, такође, сваки број, кад изађе из штампе, анализира и оцјењује, о чему се редовно води записник. И поред бројних друштвених задужења које скоро сваки члан Редакције има, ипак сви они (до душе неко чешће, а неко рјеђе) успијевају да се појаве с прилозима на страницама „Приморских новина“.

И овог пута поменути су неки проблеми који прате и отежавају рад (kadrovskog) јачања Редакције, начин финансирања листа, просторије за рад, па је закључено да се о овим и осталим питањима сачини информација, која би се разматрала на Предсједништву Општинске конференције ССРН.

У Центру настоје да сазнају зашто је понашање публике такво. Да ли га је збила измијено земљотрес, јер је познато да су Будвани много масовније посећивали културне приредбе, или је у питању нешто друго. Одговор би требала да да анкета међу грађанима и радним људима Будве.

ИМЕНОВАН САВЈЕТ ГАЛЕРИЈЕ

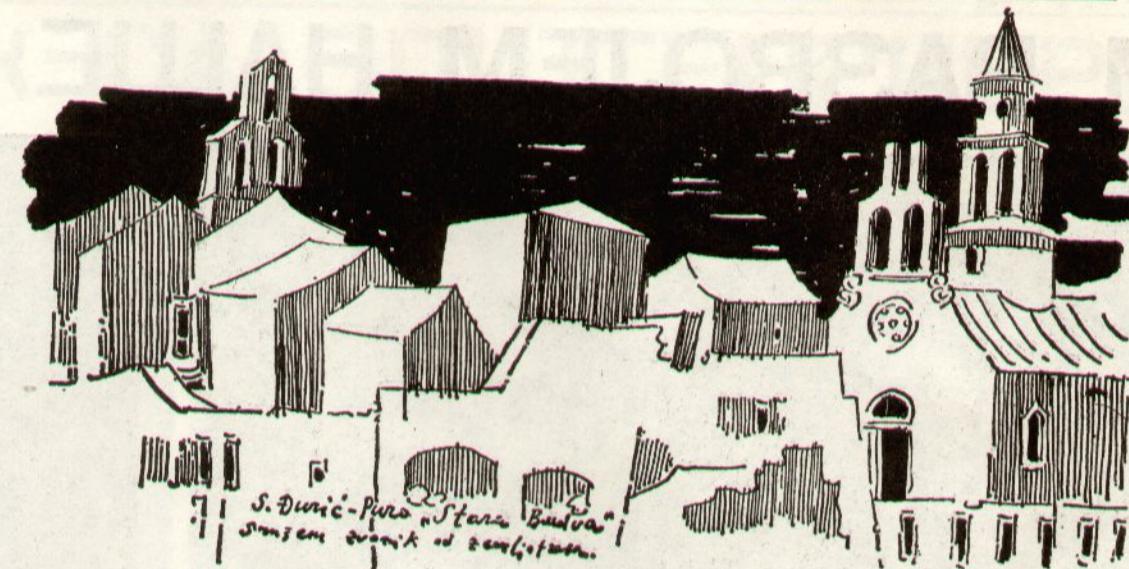
Туристичка понуда свето-стефанских хотела обогаћена је отварањем уметничке галерије. Тиме се пружила је динстична прилика гостима са будванског ривијере да уживaju у разгледању дјела црногорских и југословенских сликара, а неким љубитељима и да своје колекције обогате сликама мајстора ки чице.

Да би се сачувao реноме ове уметничке галерије, Раднички савјет ООУР „Хотели Свети Стефан“ именовао је Савјет уметничке галерије, у чији су састав ушли и познати културни радници и у мјетници. За предсједника Савјета именован је Вуко Радовић, за потпредсједника Марко Шпадијер, а за члана ве: Тања Пејовић, Стеван Ју кетић, Никола Вујошевић, Слободан Словинић, Недељко Дапчевић, Саво Павловић и Душан Лијешевић.

ЈОВАН ИВАНОВИЋ ИЗЛАЖЕ У КРАГУЈЕВЦУ

У галерији Народног музеја у Крагујевцу сликар Јован Ивановић отворио је своју шеснаесту самосталну изложбу, представљајући се са 28 радова — 12 уља и 16 цртежа, насталих у последње две године.

Јован Ивановић је до сада излагao самостално у Будви, Титограду, Светом Стефану, Сплиту, Котору, Петињу, Риминију, Антверпену, Матери, Београду, Загребу и Јубљани.

У старом граду почњу први радови

На сједници Скупштине Самоуправне интересне заједнице културе и науке, која је послала иницијативу за обнову и изградњу Старог града и културно-историјских споменика, усвојене су четири понуде за извођење радова на Старом граду и споменицима културе који ће бити основа за све будуће планове и подухвате на изградњи овог својеврсног културног, стамбеног и туристичког језгра.

Радови на изградњи сеизмо-геолошких подлога за обнову Старог града и околних културно-историјских споменика (седам манастирских комплекса) уступају се Институту за земљотресно инжењерство и инжењерску сеизмологију Универзитета „Тирило и Методије“ из Скопља по цијени од 5.433.905,00 динара. Рок завршетка радова је четири мјесеца од дана потписивања уговора.

Архитектонско снимање Старог града са стилско-хронолошком анализом и утврђивањем првобитне намјене објекта повјерено је Републичком заводу за заштиту споменика културе из Београда по цијени од 3.395.000,00 динара. Понуђач је обавезан да радове изведе за шест мјесеци, од дана потписивања уговора.

На основу пројекта који је прошле године, послије подводних снимања, израдила радионица организација „Обала“ из Сплита, санација општећених подводних зидина Старог града повјерава се радној организацији „Плоче-грађа“ из Кардељева по цијени од 1.048.628,00 динара.

На основу програма истражних радова у процесу обнове Старог града археолошка истраживања на слободним просторима у старој Будви повјеравају се Институту за археологију СР Србије. Цијена радова износи 340.000,00 динара, а рок завршетка је 30 дана од дана потписивања уговора.

Сада се ради на припремању комплетне документације, неопходне за увођење извођача у послове, па се надамо да ће овај живо писани град убрзо пробудити из једногодишњег сна вриједни пејзажи који наговјештавају његову будућу обнову и процват.

Свето Радуловић

КУРЗИВОМ

ГЛЕДАОЦИ

— Било коју приредбу да организујемо, публике нема. Гледаоци не долазе ни када гостују познати позоришни уметњици с још познатијим репертоаром, ни када наступају врхуински изво-

ђачи озбиљне музике. Од земљотреса најавом организовали смо педесетак разних приредби, врло квалитетних, а њих није виđelo ни 1000 гледалаца.

Овако говоре у Културном центру у Будви који брине о културно-забавном животу на овом подручју. На питање зашто је тако — одговор нисмо могли добити. У Центру га немају.

— У први мах смо мислили да је то страх од затвореног простора — позоришна сала налази се у згради Основне школе — јер је тло цијelog лета прошло године подрхтало. Но, пријеме нас је демантовало. Гледалаца није било ни касније када су постеси оревали. Нема их ни данас, годину дана након катастрофе, када је углавном све мирно.

Најновији примјер забиљежки смо у априлу. Представу с најдужим стажом у историји југословенског театра „Драги мој лажливче“, с Михаилом Викторовићем и Радмилом Андрићем посматрало је свега седамдесетак гледалаца. Карата је продато мање.

— Просто не знајмо о чему се ради, кажу у Културном центру. — Представу смо лијепо најавили, али узалуд. Дворана је велика, може да прими 450 гледалаца, а цијена улазница била је доста умерена — 30 динара. Ми смо гостовање београдских уметника платили 15.000,00 динара, што значи да смо били у губитку.

У Центру настоје да сазнају зашто је понашање публике такво. Да ли га је збила измијено земљотрес, јер је познато да су Будвани много масовније посећивали културне приредбе, или је у питању нешто друго. Одговор би требала да да анкета међу грађанима и радним људима Будве.

ЗА МЛАДЕЋЕ • О МЛАДИМА • МЛАДИ ОСЕĆАЊА

ПЛЕСНИК, ПРИПОВЈЕДАЧ И РОМАНСИЈЕР БРАНКО В. РАДИЧЕВИЋ

АУТОР ТРИДЕСЕТ КЊИГА ЗА ДЈЕЦУ И ОДРАСЛЕ

У нашој савременој дјечијој књижевности Бранко В. Радичевић заузима истакнуто место. Припада генерацији пјесника која се појавила и развила послије ослобођења. Пјесник, приповједач и романсијер несумњиве и проверене вриједности, бави се књижевним стваралаштвом преко три деценије.

Бранко В. Радичевић рођен је 1925. године у Чачку, где је завршио гимназију. Као шеснаестогодишњак учествовао је у народнослободијачком рату — био је пољедњи курир народног хероја Ратка Митровића, једног од главних организатора народног устанка у чачанском крају. Дипломирао је на Правном факултету у Београду.

Бранко В. Радичевић

По ослобођењу бавио се новинарством у Чачку, Сара-

јеву и Београду. Објавио је преко тридесет књига за одрасле и дјецу. Пише романе, пјесме, приповјетке и бајке. Ево наслова књига које је на писао за дјецу: „Приче о дјечацима“, „Дух ливада“, „Бајка о шаљивчини“, „Учени мачак“, „Чудотворно око“, „Бајка о шаљивчини и друге приче“, „Бајка о гуслама“, „Гводицни човјек и друге приче“, „Ђаволије и друге приче“, „Авантуре страшног Тутерена“, „Посластичарница код веселог чаробњака“, „Пјесме о мајци“.

Дјела Бранка В. Радичевића превођена су на француски, немачки, мађарски, словачки и италијански језик.

Познат је и по томе што је годинама скупљао записи са споменика по крајевима Србије и тим споменицима, расутим поред путева, дао пјесничко име — „крајпуташ“. Монографија носи наслов „Сеоски надгробни споменици и крајпуташ“. Приредио је и препевао Антологију циганске поезије.

За свој књижевни рад као и за заслуге на ширењу про свјете и културе добио је Вукову награду.

БАЈКА О ДЈЕЧАКУ И МЈЕСЕЦУ

Познати тврдица, најдалеко чувен по својој пакости имао је дубоку и велику земљу. Свог слугу, малог Радојицу, напонио је да ради најтеже послове. А када дође време вечери, терао би га да пије много воде, па дете после не би могло окусити ништа од јела. Вода би му толико напунила stomak, да у њега више не би могао стати ни залога хлеба.

Кришом би по ноћи Радојица узимао свећу и горе, на тавану, у својој собици читao књиге. Баш књиге. Беше паметно момче. Волео је науку. Али га тврдица ухвати и истуче. А онда, дршћући од љутине, рече:

— Ето ти Месец, па нека ти он светли. Не дам ја своју свећу. И онако те цаба храним. Још ми и штету правиш...

Радојица, уплакан и ту жан, узео је књигу и сео поред прозора. Месец је сијао, али његов сјај беше слаб. Узалуд је дечак ширио очи. Једва је разликоа ковао слова. Заболеше га очи и он остави књигу.

— Ех, мој Месец — по жали се Радојица, гледајући у небо — што nisi Сунце, па да осветиши ову моју собицу. Лепо бих могао читати. И све бих књиге, колико их год има на свету, прочитао. Нашао бих тако и ону најмудрију књигу у којој пише како се беда на земљи сатише.

Спава газда тврдица. Спава мали Радојица. Не слуте да Месец силази низ сребрне степенице. А он лако, са последње пречке, скочи на Земљу, докхвати се пута и, сијајући око се бе јарку светлост, упути се баш тврдичној кући.

Закуцао на врату. Тврдица који је имао лак сан, јер се плашио за свој новац, бојао се да га неко не покраде, одмах се пробуди и отвори једно окно.

— Ко си ти и шта трајиши? — питао је трљају-

ћи очи које му заблесну Месечева светлост.

— Ја сам Месец и, ево, дођох да посветим мало Радојици да може читати књиге.

Тврдица зашкргута зубима од пакости и mrжње.

— Нехеш! — викну, и још боље затвори врат.

Насмеја се Месец, јер њему нису била потребна вратна. Почека да се смањује. Одједном постаја лопта која се вину до крова и уђе кроз отворен прозор у собу малог Радојица. У соби се очаки о један клин на стропу. Заљуља се мало, као фењер на ветру. А онда јако звижу и пробуди дечака.

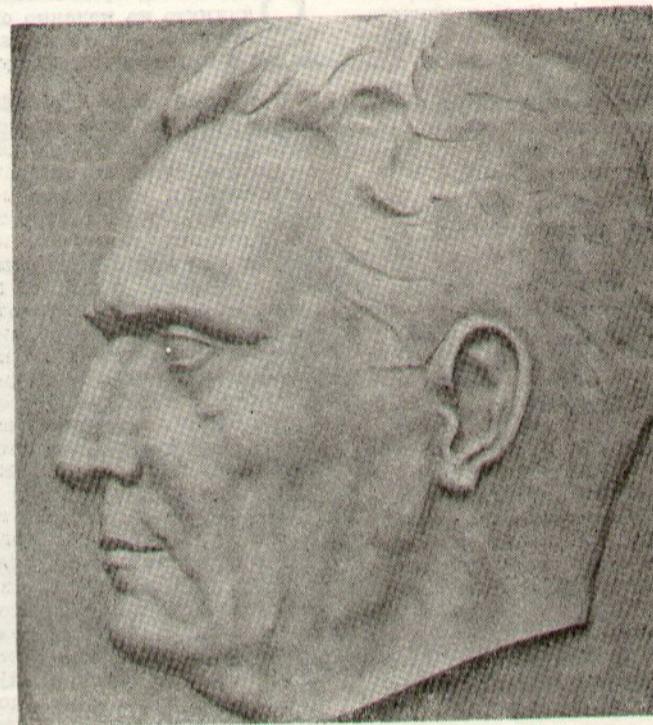
— Ево ме, дошао сам — рече Месец. — Сад можеш мирно и спокојно да читаш.

Обрадовао се мали Радојица. Хтео је да поскочи и да га пољуби, али се плашио да не опржи усне.

— Можеш ме слободно љубити — рече разноженији Месец. — Нисам ја врео као што је врело Сунце. Ево! — и он начини прави правати образ, који мало напути и пружи. Радојица га, сав срећан, пољуби.

Од тада је сваке ноћи сијала дечакова собица. Радојица је читao, а Месец би му понекад причао о својим путовањима. И начитан је био Месец. Нема књиге у коју он није завирио. Давао је савете дечаку. А некад би са строго испитивао. И дечак је напредовао у научкама. Ускоро се по својој па мети рашичу у широком свету.

Тврдица прецрче од пакости. А мали Радојица, прочитавши и ону најмудрију књигу, крену по светлу да сатире беду. Месец га није напустио. Када су мрачне ноћи он жури, простира облаке, хита да стигне и осветли пут свом пријатељу, који је одавно нарастао и није више дечак

Тито — то је љубав

Прије мјесец дана, у једно мајско предвечерје, болно је одјекнула вијест: „Умро је друг Тито“. Завладала је свечана тишина, затим невјерица, па ду боко искрен плач и суде које су текле, стијуки Једна другу. „Како? Да ли је то могуће? Не, ја нећу да вјерјем. Он је жив!“

Биле су то ријечи милиона Југословена, који су, сазнавши за вијест о смрти свог најдражјег друга, учитеља и воје, потресени и у тешком болу, плакали. Јер, тешко је било речи нешто у тим тренуцима. Стеже те у грлу, немај праве ријечи. Али, сузе су рекле много више. Сузе мајке, дјевојке, радника, сељака, ђака, војника. Од њихових суза тада је потекла ријека, која говори

о болу за Титом. Она прича народима свијета о тешком дјетињству једног загорског дјечака, о металском раднику, револуционару, комунисту, троструком народном хероју. О сваком педљу наше земље говори та ријека. Јер, све је у Југославији Тито, и у свима нама куца једно среће — Титово.

Иако је из наше средине стишао најплеменији човјек чији осмјех више никада нећемо видјети, његови идеали ће нас водити и генерацијама ће показивати пут у љепшу и сјајлију будућност. Ми, Југословени, кад кажемо Тито — то значи слобода, мир, братство и јединство. Кад кажемо Тито — то је љубав. Кад кажемо Тито — то је човјек. Таша Вукотић, 13

КАЗАЛИ СУ О ТИТИУ

Примјер храбrosti

ТРИГВЕ ЛИ: ... Тито је најмаркантнија личност данашњице. Одликује се отпором према агресији и рату и наметању страних доминанција у миру. То ће заувијек остати у историји примјер илјадративне храбrosti и независnosti.“

КАД СЕ СВЕ УЗБУРКА

ВИЛИЈЕМ САРОЈАН: ... Често, кад се све узбурка и кад почне да се говори о рату и атомској бомби, знао сам у тихој предвечерје, послије писања у току цијelog дана, да се повучем у неки кутак куће и да разговарам с најбољим пријатељем, пополовцем Џоном Штајбер-

ком, о рјешењу свјетске кризе. Узимајући увијек притом у обзир оно што ће рећи државници водећих сила, ми

Легенда другог свјетског рата

ЕДВАРД ГЛЕРЕК: ... Желим да изразим своје дивљење према личности другог Тита, човјека који је заслужан не само за социјалистичку Југославију. Он је, наиме, постао легенда другог свјетског рата као борац за слободу своје отаџбине, свог народа.

Желим да говорим о другом Титу и као о прегаоцу међународног радничког покрета, као комунисту, човјеку кога поштују и воле не само људи у Југославији, већ и у другим земљама, па и у братској Пољској. Ми веома по-

ДАТУМ ЗА УЦВЕНИКЕ ИСТОРИЈЕ

„ДЕЈЛИ ЕКСПРЕС“: ... Запамти се на Титову посјету Лондону. И ваша дјеца и ваше дјеце дјеца нека памте овај датум... који ће ући у уџбенике историје. То је догађај који обасајава зрадима највећи свијет уплашен страхотом ра-

СПОРТ

Мирно у финишу

„Могрен“ и „Петровац“ ми рно очекују крај првенства. Добрим играма у првој години обезбиједили су опстанак у лиги. Уколико и у неколико наредних кола постигну задовољавајуће резултате, пласираће се у врху првенствене таблице.

Будвани су, након добре серије, поклекнули тек у 23. колу: дозволили су изненађење — тотални аутсајдер „Металац“ из Титограда нанио им је први пораз, и то на игралишту у Будви!

— Заставли смо за тренутак — кажу у „Могрену“. — Цио тим је играо слабо, неинсентивно, неборбено, и то је утицало да будемо поражени од далеко слабије екипе. Обећавамо да немојош утисак поправити у следећим колима и тако задржати висок пласман на табели.

ОДЛОЖЕН ШАХОВСКИ ТУРНИР „БУДВА 80“

Отказан је шаховски турнир „Будва 80“, који је требало да се одржи до 20. јула. Разлог за такву одлуку је недостатак средстава за организовање ове спортске манифестације.

Како смо обавијештени, у општини је сачињен самоуправни споразум о удружицању средстава за одржавање турнира. Пре мањему, 65 организација требало је да обезбиједе око 800.000 динара. Сакупљено је једва половину те суме, и то је разлог за отказивање.

На овом турниру, који је, поред спортског, требало да има и туристичко-пропагандни карактер, било је предвиђено да учествују инострани шахисти Таль, Уникер, Нан, Стин, Јанса, Сосонко, а од наших Матановић, Ивков, Јаношевић, Парма, Ивановић, Минић, овогодишњи шампион Југославије Предраг Николић и Будванин др Митар Љубиша.

Након 23. кола „Могрен“ се налази на четвртом мјесту с 24 бода, колико има и трећепласирана „Искра“, али с нешто слабијом гол-разликом — 26:24.

И Петровчани су мало по сустали при крају. Поражени су у 23. колу од „Бокеља“ у Котору, истински тијесним резултатом, али су морали да се на првенственој табели спусте за који стеченик ниже. Сада имају 23 бода, али и негативну гол-разлику 37:40.

— У Котору нам је спортска срећа окренула леђа — каже центарфор Петроваца Радуловић. — Имали смо шаиси, нијемо све искористили и домаћин је тријумфовао. Но, до краја првенства има још окршаја и — уколико будемо више ангажовани, уколико сви буду пружили максимум труда — задражћемо се у горњем дјелу првенstvene таблице. Петровац има веома добру екипу и мјесто му је у горњем дому! —

С. Г.

ИЗ РАДА ОПШТИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЦРВЕНОГ КРСТА

Разноврсна и плодна активност

Општинска организација Црвеног крста — како је истакнуто на недавно одржаној скупштини — броји 1980 чланова — 690 у подмлатку, 465 омладинаца и омладинки и 825 чланова старијег узраста.

У времену од 1977. до 1980. године на 29 курсева оспособљено је 980 лица за пружање прве медицинске помоћи, самопомоћи и епидемиолошке заштите. Организована су три општинска такмичења из међу екипа прве помоћи на којима је учествовало 120 та кмичара — чланова подмлатка, средњошколске и радничке омладине, припадника ватрогасних јединица и цивилне заштите. Са по три скапе из свих категорија учествовало се на републичким такмичењима у Пљевљима (1977), Бијелом Пољу (1978) и Будви — 1979. године. На та кмичењу у Пљевљима прво место освојила је екипа будванског школског центра за средње васпитање и образовање, која је репрезентовала нашу Републику на савезној смотри у Кикинди, где је као једна од најбољих, добила признање Црвеног крста Југославије.

УЧЕШЋЕ У АКЦИЈАМА СОЛИДАРНОСТИ

Општинска организација Црвеног крста помагала је социјално угрожена лица — уживаоце социјалне помоћи, дјецу и старија лица у домовима и другим социјалним установама. За те сврхе исплаћено је око 250.000,00 динара. Највећи дио тих средстава — нешто преко 12.000 америчких долара — добијено је на катастрофалног земљотреса од нашег исељеника Петра Ђурова Божковића, који живи у Калифорнији.

Социјално-угроженим личима пружена је знатна помоћ и у одјећи, обући, постельини, намештају и прехрамбеним производима.

Учествујући у акцијама солидарности, организација Црвеног крста наше општине упутила је за становништво које је страдало од појаве најданастих болести, појаве инфекција и других робе организацијама Црвеног крста у Србици, Рожајама, Плаву, Иванграду, Бијелом Пољу и Колашину. Преко три сабирне акције за прикупљање материјалних добара сакупљено је дванаест тона различних одјењивих предмета, преко хиљаду пари ципела, 50 кревета, 80 комада других дјелова намештаја, 150 јоги душевка, 800 небади, као и 185.000 динара.

Активисти Црвеног крста су се нарочито ангажовали након катастрофалног земљотреса на успостављању пљевљских кухиња, пријему и расподјељи помоћи, спровођењу асанацијских и акција хигијенско-епидемиолошке заштите, као и у редовним акцијама — недјељама Црвеног крста, борбе против туберкулозе, борбе против алкохолизма и у току Дјечје недеље.

СКУПШТИНСКА ХРОНИКА

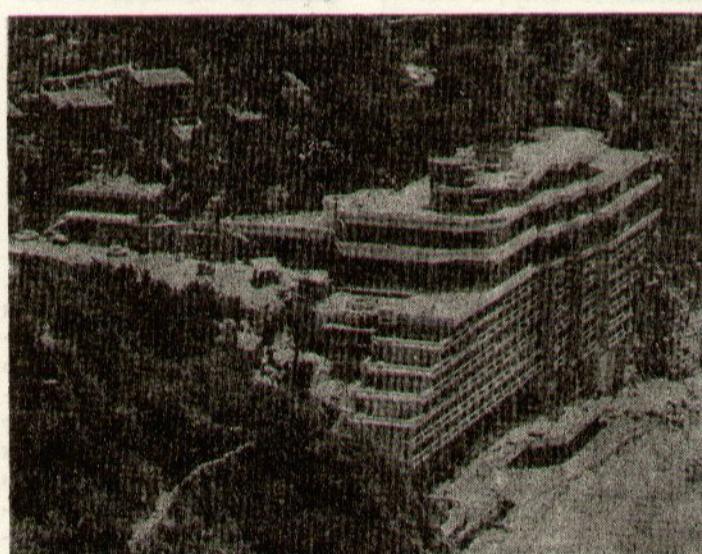
Уступање грађевинских плацева путем замјене

Комисија за уступање грађевинских плацева путем замјене предложила је да Скупштина неце рјешењу о уступању на трајно коришћење, по основу права првенства путем замјене, грађевинског земљишта: душану Бајковићу, драгану Бајковићу из Гребља, Лазу и Вељку Бајковићу из Кримовице, Јубу Бајковићу из Кримовице, Спасоју Варбићу из Загреје, Бранку Вучковићу из Будве, Ратку Грегорићу из Петровића, Нади Грегорићу из Будве, душану Ђурашевићу из Светог Стефана, Вукоју Ђурашевићу из Светог Стефана, Јубу Јановићу из Будве, Јову Лазо-

Франети, Јубици Спаниј из Титограда, а др Петру Стојановићу из Титограда, ради формирања урбанистичке парцеле предвиђене детаљним урбанистичким планом Бечића.

СТАТУТ ШКОЛСКОГ ЦЕНТРА

Радници Школског центра за средње образовање и васпитање усвојили су Статут, кога Скупштина општине потврђује у дјелу који се односи на остваривање посебног друштвеног интереса у обављању дјелатности средњег образовања. Извршни одбор предложио је да Скупштина потврди Статут.

допунски извори

Ратомиру Мијатовићу, деглату Јаношевићу, друштвеним радом, преостаје је мандат прије истека времена на које је изабран, јер му је преостао радни однос у органију управе Скупштине општине, па се предлаже расписивање допунских избора.

и из Загреје, Станку и Лазару Јановићу из Загреје, Ђуру Јановићу из Гребља, Саву и Ненаду Масловару из Кримовице, Жељку Масловару из Гребља, Предрагу К. Масловару из Гребља, Милошу и Илији Масловару из Кримовице, Срету и Божидару Масловару из Кримовице, Јубу и Душану Масловару из Будве, Милицу Масловар из Кримовице, Милу и Марку Микићеву из Гребља, Гојку Микићеву из Београда, Филипу Микићеву из Кримовице, Јубу Микићеву из Гребља, Јубу и Предрагу Мидровићу из Загреје, Велимиру Мировићу из Петровића, Милку Пијану из Кримовице, Стефану Г. Рајеновићу из Будве, Јубу Рајеновићу из Будве, Марији Рајеновић из Будве, Петру Н.

принијели да организација у спјешно извршила своје задатке, нарочито у акцијама

ОРГАНИ И РАДНА ТИЈЕЛА СКУПШТИНЕ

Скупштина општинске организације Црвеног крста изабрала је своје оргane и радна тијела. У Предсједништву су ушли Мирослав Анђић (предсједник), Милена Борета, зубни лекар, Војо М. Грего-вић, др Рајна Далчевић, Вјера Перовић, др Владимир Поповић и Војо Шољага, а у Надзорни одбор Војо Грековић, Божко Миковић и Јованка Лазовић, Мирослав Анђић је делегат у Скупштину Црвеног крста Црне Горе.

Оформљене су три секције Скупштине, и то: за рад подмлатка и омладине (Кеенија-Селма Драговић, Васко Милановић, Ђуро Лагатор, Бранко Кажане-гра и Видак Радуловић), за здравствено-васпитни рад (др Владимира Поповић, Марија Зеновић, Ева П. Митровић и Марко Ђурин) и за окупљање добровољних давалаца крви (Др Рајна Далчевић, Сонja Џаковић, Стево Поповић, Иво Јовановић и Анђелија Николић).

Основане су три комисије Предсједништва: за социјална питача (Ивана Јанчић, Јанка Калађурђевић, Шпиро Бечић, Нико Божковић и Даница Грековић), за организационо-кадровска питача (Милоје Брајило, Милена Борета, Лазар Шољага, Ђуро Митровић и Никола Ивановић) и за народну одбрану и друштвену самозаштиту (Павле Вујовић, Јубица Граџун, Мирјана Н. Бечић, Софија Калађурђевић и Војо С. Грековић).

солидарности и у обуци становништва за пружање прве помоћи.

Петар Ђуров Божковић проглашен је за доживотног почасног члана Општинске организације Црвеног крста и додијељена му је диплома у знак захвалности за указану помоћ.

Планом рада у овој години предвиђено је омасовљење организације Црвеног крста са око три стотине чланова и оснивање још 12 општинских организација, одржавање савјетовања с руководством мјесних организација, ангажовање на изградњи до ма Црвеног крста у Будви, организовање курсева за здравствено васпитање жена и омладине, кућну његу болесних, рањених и повриједених, пружање прве медицинске помоћи, за хигијенско-епидемиолошку заштиту, превентивно дјеловање у вези с унапређењем животне средине чланова подмлатка и омладине, окупљање добровољних давалаца крви, решавање социјалних проблема и организовање велике акције „Друг-другу“ за сакупљање књига и уџбеника.